

‘Het leven valt niet te plannen’

Eind 2025 nam **Frits Spits** (78) na 52 jaar afscheid als presentator van zijn geliefde medium radio. Een gesprek over de levenslessen van de meest gelauwerde radiomaker en -presentator van Nederland.

TEKST: BRAM DE GRAAF

Uiteraard staat de radio aan in de werk-kamer van Frits Spits in Laren. Op het bureau administratie en aantekeningen, aan de muren en op de kasten oorkondes en trofeeën waaronder drie Marconi Awards en de Zilveren Reissmicrofoon.

De presentator is er niet door naast zijn schoenen gaan lopen, zegt hij. “Ik ben erg blij met die prijzen. Ze zijn een beloning voor mijn inzet en liefde voor het medium en de programma’s die ik heb gemaakt. Ik ben gelukkig dat mensen zo blij konden worden van mijn programma’s, het presenteren maakte mij ook blij. Ik beleefde samen met mijn luisteraars iets moois. We hadden een feestje of waren samen verdrietig.”

Mist u het niet ontzettend?

“Gek genoeg niet. Ik wilde stoppen voordat anderen tegen me zouden zeggen: ‘Moet je er niet eens mee ophouden?’ Ik ben blij dat ik zelf die beslissing heb genomen. Ik merkte dat ik eerder moe werd tijdens de voorbereidingen van mijn programma’s.”

Geen zwart gat nu?

“Ik ben nog aan het landen. Ineens ben ik in een wereld terechtgekomen waarin meer tijd is voor van alles en nog wat. Ik moet daar structuur in

aanbrengen en me opnieuw verhouden tot de werkelijkheid. Het begint me steeds beter te lukken. Het laatste jaar was ik zo druk met werken dat ik geen tijd had om na te denken over wat ik zou gaan doen. Nu ik dat wel heb, ben ik niet in mineur. Gepensioneerd om me heen zijn gaan golfen of reizen, dat trekt me niet. Ik heb me wel voorgenomen om meer tijd te besteden met mijn kinderen en kleinkinderen.”

Zijn liefde voor radio ontstond tijdens zijn jeugd in Eindhoven, waar hij opgroeide in een gezin met vier kinderen. Zijn vader was huisarts. “In de wachtkamer stond een radio. Als we ziek waren mocht dat radiootje bij je bed staan. Ik was een jaar of zeven en raakte er enorm door gefascineerd. En die liefde is nooit overgegaan. Toen ik in 1966 als student in Amsterdam Radio Veronica ontdekte, wist ik: dit wil ik ook. Bij mijn liefde voor de radio, kwam mijn liefde voor de taal en de ▶

‘Ik beleefde samen met mijn luisteraars iets moois’

'Je moet proberen bij te dragen aan een betere wereld'

muziek. Bovendien vind ik gelijktijdig beleven van radio heel mooi. Als ik iets zei, hoorde de luisteraar dat op hetzelfde moment."

Uw Joodse ouders vluchtten in 1942 naar Zwitserland en overleefden zo de oorlog. Uw grootouders van moeders kant werden vergast in Auschwitz. Wat kreeg u daarvan mee als kind en wat leerde het u?

"Mijn moeder Hanny Meijler, journalist en schrijfster, heeft dat verdriet heel haar leven met zich mee moeten dragen. Om het een plek te geven heeft ze ons er veel over verteld en erover geschreven, zoals in het prachtige boek *Afklappen*.

Ik heb er een groot rechtvaardigheidsgevoel aan overgehouden. Verzet je tegen alle onrecht in de wereld, discrimineer niet. Kijk naar de mens zelf, niet naar de groep waar die bij hoort. Mijn moeder was ondanks haar verdriet een heel vrolijke vrouw en heel creatief. Ze leerde me dat de schoonheid van het leven en de liefde voor elkaar alles overwint. En daarin had ze gelijk. Het was een belangrijke levensles."

Wat leerde u van uw vader?

"Denk na voor je iets zegt, haha. Hij was een heel intelligente man die veel wist en las. Hij was geïnteresseerd in de politiek en is ook politiek actief geweest; hij zat in de Eindhovense gemeenteraad. Bij ons thuis werd veel gediscussieerd, veel gelezen en veel naar muziek geluisterd. We hielden van het Nederlandse lied en dat nam ik allemaal mee in mijn carrière."

U schrijft in uw boek *Alles lijkt zoals het was* dat u erg ongelukkig was in het begin van uw studententijd. Hoe kwam dat?

"Op mijn achttiende verhuisde ik van Eindhoven naar Amsterdam. Het eerste jaar voelde ik me eenzaam. Ik moest mijn weg vinden in een grote stad en nieuwe cultuur, dat duurde best lang. Ik studeerde economie, bij een beroepskeuzetest was dat eruit gekomen. Maar diep in mijn hart wist ik al dat ik dat niet moest doen. Ik had de muziekradio ontdekt en luisterde daar veel naar. Ik was gek van muziek en hield alles bij. Al mijn zakgeld ging op aan platen. Ik maakte op mijn Amsterdamse studentenkamer radioprogramma's en daar rijpte het proces. Dit was wat ik het liefste wilde. Ik begon met plaatjes draaien in discotheken en won in 1971 een dj-wedstrijd. Mensen hadden me gezien en onthouden. In 1973 kreeg ik mijn eerste eigen radioprogramma, *Popfantasie*. Ik ben nooit meer weggeweest bij de radio."

Levensloop Frits Spits

- 1948 19 januari in Eindhoven geboren als Frits Ritmeester
- 1971 wint Eerste Nationale Disc Jockey Concours
- 1972 huwt Greetje Menger, ze krijgen drie zonen
- 1973 presenteert z'n eerste programma op NOS Radio *Popfantasie*
- 1978 - 1995 (met onderbreking) 29 mei start *De avondspits* op Hilversum 3
- 1995 - 2013 presenteert KRO-programma *Tijd voor twee*
- 1996 ontvangt eerste Marconi Award
- 2008 Ridder in de Orde van Oranje-Nassau
- 2014 start *De taalstaat* op NPO Radio 1
- 2015 boek *De standaards van Spits*, deel I (deel II volgt in 2017)
- 2017 Gouden Harp voor verdiensten voor Nederlandse muziek
- 2018 echtgenote Greetje overlijdt op 4 mei aan longkanker
- 2019 'Radiomaker van de eeuw'
- 2019 boek *Alles lijkt zoals het was*
- 2025 afscheid als radiomaker

FOTO: ANP (2, 3, 4)

Uit het leven van Frits Spits

‘Verliefdheid overkomt je, de dood overvalt je’

Juichten uw ouders een radiocarrière toe?

“Mijn moeder heeft tot aan haar dood in 2008 altijd naar mijn programma’s geluisterd. Mijn vader vond het ook prachtig, maar bleef kritisch. Toen ik weer eens uit mijn bol ging met een radiospelletje zei hij: ‘Wanneer word je eindelijk volwassen?’ Ze waren trouw en liefdevol. Ik heb veel liefde gehad in mijn leven. En krijg dat gelukkig nog steeds.”

De liefde van uw leven was Greetje, u leerde haar kennen op de lagere school. Wat heeft ze u geleerd over de liefde?

“Ze had prachtige donkere krullen. Ik was op slag verliefd toen ik haar voor het eerst zag. Ze leerde me wat oprechtheid is, denk ik. En eerlijk zijn over mijn gevoelens. We zijn dat altijd tegenover elkaar geweest. We pasten bij elkaar, deelden de liefde voor de stad Eindhoven, kregen samen kinderen waarvan we ongelofelijk hielden en ik nog steeds houd. We waren een goed gezin.”

Ze overleed in 2018 aan longkanker. Hoe pak je het leven na zo’n groot verlies weer op?

“Ze was in een mum van een tijd dood. Het zijn de meest verschrikkelijke weken uit mijn leven geweest. Ze leed vreselijk veel pijn en teerde weg.

En ik kon niets doen. Ik had haar zo een ander einde gegund. Ik was op verzoek van mijn uitgever al begonnen met schrijven over liedjes. Ik vond dat erg leuk – ook nu ik geen radio meer maak, doe ik dat nog steeds. Schrijven is een fantastische bezigheid om je gedachten te ordenen en werkte toen helend. En ik had mijn kinderen en kleinkinderen en radioprogramma nog. Ik kreeg veel steun van collega’s en artiesten. Ook kwam er een nieuwe liefde in mijn leven, Lisette, een wonder. Ik had nooit gedacht dat me dat nog zou overkomen.”

Wat leerde u van deze periode?

“Dat het leven niet te plannen is. Verliefdheid overkomt je, de dood overvalt je. Je moet het leven aanvaarden zoals het op je afkomt.”

Werk was uw reddingsboei, zei u in een eerder interview. Kunt u inmiddels zonder reddingsboei boven blijven?

“Inmiddels wel. De rouwperiode is voorbij, maar het verdriet niet natuurlijk. Het nieuwe leven lacht me toe. Ik ben weer gelukkig en blij. Met Lisette heb ik het heel goed. Ze inspireert me nog meer uit mezelf te halen.”

Welke levenslessen geeft u als vader en grootvader het nageslacht mee?

“Het gaat in het leven om oprechtheid, passie en liefde voor de ander, de samenleving en de natuur. Als mens moet je je best doen anderen te inspireren en proberen bij te dragen aan een betere wereld. Over die wereld maak ik me momenteel echter grote zorgen. Ik hoop op veel wijsheid van onze politici.” ●

Mijn laatste radiojaar

In mei verscheen *Mijn laatste radiojaar*, het dagboek dat Spits heel 2025 bijhield rondom zijn afscheid. Het beschrijft zijn liefde voor radio, taal, muziek en reflecteert op het leven.

Luitingh-Sijthoff | € 24,99

FOTO: JANITASASSEN

